

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 629.—15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1889— ΔΕΛΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ ἐν τῇ ὁδῷ Παρθεναγωγείου, ἀριθ. 14 (παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου).

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Βραβευθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Παρίσι τοῖς Συλλόγου
πρὸς ἐπίστυχον τῶν ἑλλήν. σπουδῶν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΔ' ΑΡΙΘ.—681

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΧΑΡΑΛΔΟΣ Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΩΝ ΒΑΡΙΑΓΩΝ: διήγη-
μα ὑπὸ Κλ. Ραγκαβῆ.

ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ: ὑπὸ Ν. Γ. Πολίτου.

ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ: Δράμα Ἀριστομένους Προβε-
λεγίου.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

Η ΦΛΟΓΕΡΑ ΤΟΥ: Διήγημα ὑπὸ Α. Καρκαβίτσα.

ΗΘΗ ΚΑΙ ΘΙΜΑ: Ἀρραβῶν καὶ γάμος ἐν Ἰκονίῳ.
ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ: Ἐπεῦγον φάρμακον.—Μεταξὺ Ἱα-
τρῶν.—Τὸ μόνον μέσον.—Παιδικὰ δάκρυα.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ: Διατήρησις τῶν ὑποδ-
μάτων.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐπὶ τὸν τίτλον Fra Akershus til Akropolis ἤρξατο ἐκ-
διδόμενον κατὰ φυλλάδια νέον σκανδιναβικὸν σύγγραμμα
ἐνδιαφέρον καὶ ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἐν μέρει. Συγγραφεὺς
αὐτοῦ εἶνε ὁ κ. Jngvald Undset ἀνὴρ γνωστότατος ἐν τῷ
ἐπιστημονικῷ κόσμῳ διὰ τὰς περὶ τῶν προϊστορικῶν χρόνων
ἰδίᾳ μελέτας του. Τὸ βιβλίον τοῦτο τοῦ νορβηγικοῦ ἐπιστήμο-
νος, ὡς καὶ ἄλλα αὐτοῦ προγενέστερα ἔργα, σκοπεῖ δι' ὕψους
ὅσον τὸ δυνατόν ἅπλω νὰ καταστήσῃ καταληπτὰ εἰς τοὺς
πολλοὺς ποικιλώτατα ἐπιστημονικὰ πορίσματα περὶ τῆς κατὰ
τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.
Οὕτως ἐν τοῖς δυοῖς φυλλάδιοις ἄντινα ἐξεδόθησαν ἄχρι τοῦδε
πραγματεύεται διὰ μακρῶν τὰ περὶ τῶν Μυκηναίων χρόνων
καὶ τῆς κατ' αὐτοὺς ἀκμαιοσύνης τέχνης ἥτις ἐξ Ἀνατολῆς
μετενεχθεῖσα ἀνεπτύχθη μεγάλως διὰ τῆς εὐφυΐας τῶν Ἀ-
χαιῶν, εἶτα περὶ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Δωριέων καὶ τῆς ἐκ
ταύτης ἀναπτύξεως ἑτέρας τέχνης τῆς τῶν Διτύλων κλπ.
Τὰ περὶ τούτων κεφάλαια εἶνε ὁδηγὸς περιληπτικὸς τῆς
προιστορικῆς ἀρχαιολογίας τῆς Ἑλλάδος, χρησιμώτατος εἰς
τοὺς περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν διατρέποντας, ὅσοι δύνανται
νὰ ἀναγνώσῃσι τὸ νορβηγικὸν βιβλίον, καθὼς προερχόμενον ἐξ
ἀνδρὸς ἔχοντος τοσούτον ἐπιστημονικὸν κύρος. Προσθετέον
καὶ τοῦτο ὅτι ὁ κ. Jngvald Undset ἂν νῦν τόσῳ μακρὰν
τῆς Ἑλλάδος πραγματεύεται τὰ κατ' αὐτήν, ἀλλὰ πρὸ τίνος
χρόνου ἐπεσκέφθη ταύτην καὶ διέτριψε μὴνὰς τινὰς ἐπὶ τόπῳ
μελετών.

—Τῇ 17 Δεκεμβρίου τοῦ π. ἔ. ἀπέθανεν ὁ κόμης Riant
πεντήκοντα καὶ δύο ἐτῶν τὴν ἡλικίαν. Ὁ κόμης Riant
ἠσχολεῖτο ἰδίως καὶ σχεδὸν ἀποκλειστικῶς περὶ τὴν ἱστο-
ρίαν τῶν σταυροφοριῶν καὶ τῶν χριστιανικῶν καθιδρυμάτων
ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἀκριβῆς σημείωνσι περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν
συγγραμμάτων του περιέχει ἡ Revue Critique τῆς 6 Ἰανουαρί-
ου 1889. Μεταξὺ δὲ τῶν ἔργων του ἰδιαίτουσαν κατέχει θέ-
σιν καὶ ἡ πραγματεία αὐτοῦ (Ἐν Γενεύῃ 1879), δι' ἧς
ὀριστικῶς πλέον ἀποδεικνύει νόθον τὴν πολυβύβλητον Ἐπι-
στολήν, ἣν ἔγραψε δῆθεν ὁ Ἀλέξιος Κομνηνὸς πρὸς Ῥο-

βέρτον τὸν νόμην τῆς Φλάνδρας ἐξαιτούμενος τὴν βοήθειαν
τῆς Δύσεως κατὰ τὸν Τούρκων. Περὶ τῆς πραγματείας ταύ-
της ἔγραψε καὶ ὁ κ. Παπαρρηγόπουλος ἐν τῷ τετάρτῳ τόμῳ
(1880) τοῦ Bulletin de Correspondance Hellénique (σελ.
24 καὶ ἐξ.).

—Ὁ δῆμος τῆς Γενούης ἀπεφάσισε τὴν δημοτικὴν δαπάνην
μετάφρασιν καὶ ἐν πενήκοντα μόνον ἀντιτύποις πολυτελεῖ
δημοσιεύσιν τοῦ συγγράμματος ὅπερ ὁ κ. Henry Harrisse
ἐδημοσίευσεν ἐν Λονδίῳ ἀγγλιστὶ πρὸ ὀλίγου χρόνου περὶ
τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου καὶ τῆς τραπέζης τοῦ
Ἀγ. Γεωργίου. Τὸ βιβλίον τοῦτο περιγράφει τὰς σχέσεις
τοῦ μεγάλου θαλασσοπόρου πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν τράπεζαν,
δοθεῖσης ἀφορμῆς ἐκ ψευδοαυτογράφων τινῶν τοῦ Κολόμβου,
τὰ ὅποια προυτίθεντο ὑπὸ τίνος πρὸς πώλησιν ἐν Νέα
Υόρκῃ ἀντὶ 10 χιλιάδων φράγκων ἑκαστον καὶ περιλαμβά-
νει τὴν ἱστορίαν τοῦ περιφήμου ἐκείνου πιστωτικοῦ καθι-
δρυματος, ἱστορίαν κριτικὴν καὶ βασιζομένην ἐπὶ ἐγγράφων.
Λαμβάνων δὲ ἐκ τούτου ἀφορμὴν ὁ συγγραφεὺς ἱστορεῖ καὶ
τὰ περὶ τῶν τραπέζικων ἐργασίων καθ' ὅλου, συναλλαγμα-
ματικῶν κτλ. κατὰ τὸν ΙΒ' καὶ ΙΖ' αἰῶνα ἐν τε τῇ Εὐ-
ρώπῃ καὶ τῇ ἐσχάτῃ Ἀνατολῇ.

—Ἐδημοσιεύθη ἄρτι σουηδικὴ μετάφρασις τῶν Φοινισ-
σῶν τοῦ Εὐριπίδου ὑπὸ τοῦ Δρος C. A. Melander. Ἡ με-
τάφρασις αὕτη ἐβραβεύθη ὑπὸ τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἀκαδη-
μείας τοῦ Γοτεμπούργου, τῆς δευτέρας πόλεως τῆς Σουηδίας.

—Ἐν Μοντεβιδέῳ ἔθνα ὑπηρετεῖ ὡς πρόεδρος ὑπουργὸς
τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας ἀπέθανεν ὁ W. G. Palgrave,
Ἀγγλὸς περιηγητῆς, περιηγηθεὶς τὴν κεντρικὴν Ἀραβίαν
πρὸ εἰκοσιπενταετίας, ἐκδούς δὲ τῷ 1865 περιγραφὴν αὐ-
τῆς. —Ἐπίσης ἐν Καρακούλ τῆς Ἀσίας ἀπέθανεν ὁ διάσημος
Ῥώσος περιηγητῆς στρατηγὸς Νικόλαος Περσεβάλσκι,
ἐξερευνητῆς τῆς μέσης Ἀσίας.

—ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Ν. Καμπανίην ἐξεδόθη ἐν Τουρί-
νῃ τὸ ἡμερολόγιον τῆς περιηγήσεως εἰς τὴν Ἀνατολήν τοῦ
διασημοῦ φυσιοδίου τοῦ παρελθόντος αἰῶνος Λαζάρου Σπαλ-
λανσάνη (Viaggio in Oriente di Lazzaro Spallanzani). Ὑπὸ γεωγραφικὴν ἔποψιν ἀξία πολλοῦ λόγου εἶναι ἡ ἐν τῷ
Σ' κεφαλαίῳ περιγραφὴ τῆς Ζακύνθου καὶ τῆς Κερκύρας, καὶ
ἡ ἐν τῷ ΙΖ' τοῦ Βοσπόρου ὑπὸ φυσικὴν δὲ ἡ περιγραφὴ τῆς ἐν-
Ζακύνθῳ πηγῆς νάφθας, αἱ ἐν Κυθήροις ὑπὸ τοῦ Σπαλ-
λανσάνη γινόμεναι φυσικαὶ παρατηρήσεις, ἡ ἀνατομικὴ ἐξέτασις
πηγῶν τινῶν τῆς Ἑλλάδος, ἡ περιγραφὴ τῆς νήσου Πριγκή-
που καὶ τῶν ἐν Χάλκῃ καὶ Πριγκήκῳ μεταλλείων. Περιέργα
δ' εἶναι καὶ ὅσα γράφει περὶ τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν ἡθῶν
τῶν Τούρκων.

Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῇ ἐν Βερολίῳ ἐ-
δρευούσῃ Διεθνείᾳ γεωδαιτικῇ Ἐταιρίᾳ πρὸς καταμέτρησιν
τοῦ μήκους τῆς μοίρας εἰς τὰς διαφόρους χώρας τῆς Εὐ-
ρώπης διωρίσθη ὁ κ. Κ. Δ. Καρούσης, εἰς ὃν ἔχει ἀνατεθῆ
καὶ ἡ μελέτη πρὸς καταρτισμὸν τοῦ δημοσίου κτηματολο-
γίου τῆς Ἑλλάδος.

—Ἐξεδόθη ἐν Πάτραις νέα ἐφημερίς ὁ Ἀχαϊκὸς σύν-
δεσμος. Ἐν Βώλῃ δ' ὑπὸ τοῦ κ. Ζωσιμᾶ Ἐσφιγμέντου
νέον περιοδικὸν σύγγραμμα «Προμηθεύς, ἥτοι ἐρανιστὴς δια-
φόρων γνωμῶν καὶ ἱστοριῶν» ἐκδιδόμενον κατὰ μῆνα εἰς
φυλλάδια ὀκτασέλιδα, ὁγδόου σχήματος. Ἡ ἐπὶ σία συν-
δρομὴ τούτου ὁρίσθη εἰς δρ. μαν.

—Ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Μαυριτικῆς κ. Ἀντωνίου Κιν-
δύνῃ ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἐκδοσις μονογραφίας «Περὶ
Σπειρώσεως».

—Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα Ἀμερικανικῆς Σχολῆς Βαλδ-
στάιν δημοσιεύει ἐν τῷ «Χρόνῳ» λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν
κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν ἀνακαρῶν ἐπὶ τῆς Ἀκροπό-
λεως, αἵτινες ἐνταχρὸν ἐχώρησαν εἰς βάθος 14 μέτρων, ἀπο-
καλύψασαι λείψανα πελασγικῶν τεχνῶν. Τὰ πορίσματα ἐξ
ἱστορικῆς τε καὶ καλλιτεχνικῆς ἀπόψεως ὑπῆρξαν σπουδαί-
οτατα, διότι ἤχθησαν εἰς φῶς 30-40 μαρμάρινα ἀγάλματα,

50 χαλκᾶ καλλιτεχνήματα, ἐν οἷς πολλὰ ἀγαλμάτια Ἀθηνᾶς καὶ μεγάλα κεφαλῇ. Ἀθηνᾶς ἄριστα διατηρηθεῖσα, ἐκατὸν ἐπέκεινα κεράμεια ἀντικείμενα, ὑπὲρ τὰ χίλια συντρίμματα ἀγγείων ὧν τινα πολλοῦ λόγου ἀξία, καθὼς φέροντα ὀνόματα ἀρχαίων Ἰώνων καλλιτεχνῶν. Ὁ Κ. Βαλδστάιν ἄφρονον προσδοκᾷ τὸ θέρος καὶ ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν, αἵτινες σχεδιά- λονται νῦν κάτω τῶν Προτυλαίων, πρὸς τὸ δυσμικὸν ἄκρον τοῦ θεάτρου τοῦ Ἡρώδου, καὶ ὑπὸ τὰ μεταγενέστερα τεῖχη, ὡς αἰσιν οἰῶν θεῶν τὴν πρόσφατον εὔρεσιν ἐνὸς τμή- ματος τῆς ζωφόρου τοῦ Παρθενῶος.

— Ἐτελεύτησεν ἐν Ναυπλίῳ ὁ Σπυρίδων Ζαχιτσάνος, ἔμπορος. Γεννηθεὶς τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1836, ἐπούδασεν ἐν τῇ Στρατιωτικῇ σχολῇ τῶν Εὐελπίδων, μετέσχε τῆς Νxu- πλιακῆς ἐπαναστάσεως, ἧς κατασταλεῖσθαι κατέφυγεν εἰς Ἱταλίαν, ὅπου μετὰ μικρὸν ἐπολέμησεν ὑπὸ τὸν Γαριβόλδην ἐν τῇ κατὰ τοῦ Παπικοῦ κράτους στρατείᾳ καὶ συνελήρθη αἰχμάλωτος ἐν Ἀσπρομόντε. Ἐγραψε «Γρηγόριον τὸν Ε'» δράμα, ἐκδοθὲν τῷ 1868.

— Ἦρξεν ἐκδιδόμενον ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ δεκαπεν- θημερίαν νέον περιοδικὸν συγγραμμὰ Ἀριστοτέλης, περιέ- χον ποικίλην ὕλην.

— Ὁ ἐν Ζακύνθῳ κ. Στέφ. Μαρτζώκης ἀγγέλλει τὴν ἔκ- δοσιν ὑλλογῆς ποιήσεων τοῦ, τοῦ εἵδους τῶν καλουμένων Ποραλογῶν (ballades). Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς ὥριστη εἰς δραχμὴν.

NEA BIBLIA

L'ancienne Alexandrie. Etude archéologique et topographique par le Dr Nèroutsos-bey membre de l'Institut Egyptien. Paris, Ern. Leroux éd. 1888. 8ον σ. 132 μετὰ μεγάλου τοπογραφικοῦ πίνακος τῆς Ἀλεξανδρείας.

[Ὁ κράτιστος καὶ μόνος παρ' ἡμῖν Αἰγυπτιολόγος κ. Νερούτσος, γνωστότατος ἐκ πολλῶν καὶ ἐμβριθεστάτων πραγματειῶν περὶ τῆς αἰγυπτιακῆς ἀρχαιολογίας, ἃς ἀπὸ μακροῦ χρόνου δημοσιεύει ἐν ἑλληνικαῖς περιοδικαῖς συγ- γράμμασιν ἢ ἐν ἰδιαίτεροις τεύχεσι, παρέχει διὰ τοῦ νέου τούτου ἔργου τοῦ ἀρίστην συμβολὴν εἰς γνῶσιν τῆς τοπο- γραφίας τῆς ἀρχαίας Ἀλεξανδρείας. Ἀποκαταστημένος πρὸ ἑτῶν ἐν Αἰγύπτῳ, παρηκολούθει ἐπιμελῶς τὰς τυχαίας γι- νομένας ἀνασκαφὰς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐλάμβανεν ἄμεσον γνῶσιν τῶν προκυπτουσῶν εἰς φῶς ἀρχαιοτήτων τῶν ἑλλη- νικῶν καὶ τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων, εἴπερ τις καὶ ἄλλος δ' ὧν παρεσκευασμένος εἰς ὁρθὴν κατανόησιν καὶ ἐκτίμησιν αὐτῶν, ἐμελέτα ταύτας καὶ τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν τοῦ ἀνεκοίνου εἰς τὸ Αἰγυπτιακὸν Ἰνστιτούτον, ἢ τὴν ἐναυθῶα Γαλλικὴν σχολήν, ἢ ἐδημοσίευσεν διὰ τοῦ ἐναυθῶα ἐκδιδομέ- νου πρὸ τινων ἐτῶν περιοδικοῦ συγγράμματος Ἀθηνᾶς. Τὸ προκείμενον συγγραμμὰ περιέχει μελέτας περὶ τῶν γε- νομένων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀνασκαφῶν ἀπὸ τοῦ 1874 μέχρι τοῦ 1885 εἰς ἃς προστίθενται ἐν ἐπιμέτρῳ ἑλληνικαὶ καὶ ρωμαϊκαὶ ἐπιγραφαὶ εὐρείθειαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ταῖς περιχώροις. Ἐν ταῖς εἰκόσι καὶ τέσσαρσι κεφαλαίοις αὐτοῦ γίνεται λόγος περὶ πάντων σχεδὸν τῶν εἰς τὴν τοπογραφίαν τῆς Ἀλεξανδρείας ἀναφερομένων ζητημάτων, ὧν τὰ πλείεστα διαλευκάνονται ἢ ὀριστικῶς λύνονται, καὶ παρέχονται ἀκρι- βεῖς πληροφορίαι περὶ τῶν εὐρείθειῶν ἀρχαιοτήτων ἢ περὶ τῆς τύχης ἐκλειοπτῶν ἀρχαίων μνημείων.

Ἐχει δὲ τὸ ἔργον τοῦ κ. Νερούτσου καὶ τοῦτο τὸ πρόσθε- τον πλεονέκτημα, οὐ στερούνται αἱ ὁμοιαὶ μελέται περὶ τῆς τοπογραφίας καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων τῶν ἀρχαίων πόλεων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἱταλίας. Ἐν ταύταις τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα μετ' εὐλαβείας φυλάσσονται καὶ συντηροῦνται, ἀεὶποτε ὄντα προσιτὰ εἰς τοὺς φιλαρχαίους, οὐδέποτε δὲ παύουσιν αἱ περὶ αὐτῶν μελέται καὶ ἔρευναι. Ἀλλ' ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γοργῇ ἐπέρχεται ἡ καταστροφὴ καὶ ἡ ἐξαφάνισις τῶν τυ- χαίως εὐρίσκωμένων ἀρχαιοτήτων, ἔξ ὧσιν δὲ ἐπὶ δωδε- καετίαν παρετήρησε καὶ περιέγραψεν ὁ κ. Νερούτσος ὀλί- γισται περισφόνται σήμερον κατὰ χώραν· ὅθεν μόνος ὁδη- γὸς τῶν ἀρχαιολογούντων, καὶ μόνη ἀφαλὴς πηγὴ πληρο- φοριῶν περὶ τῶν τυχῶν τῶν Ἀλεξανδρινῶν ἀρχαιοτήτων ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἀπολείπεται ἡ μελέτη τοῦ κ. Νε- ρούτσου. Ἡ Αἰγυπτιακὴ κυβερνήσις, καίπερ πολλὰς ἐνεργή- σασα ἀνασκαφὰς πρὸς ἀποκαθάρσιν καὶ ἔρευναν τῶν φα- ραωνικῶν μνημείων, οὐδαμῶς ἐμερίμνησε περὶ συντηρήσεως τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀρχαιοτήτων, ἥκιστα δὲ περὶ ἀνασκα-

φῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Ἡ μόνη ὁπωσοῦν ἀξία λόγου ἐρ- γασία ἐγένετο τῷ 1886 ὑπὸ τοῦ Μαχμοῦτ Βέη, δαπάναις τῆς Αἰγυπτιακῆς νυθερνήσεως, παρρηληθείσης ὑπὸ τοῦ αὐ- τοκράτορος τῶν Γάλλων Ναπολέοντος τοῦ Γ' νὰ συντάξῃ τοπογραφικὸν πῖνακα τῆς Ἀλεξανδρείας, ὅπως ἐπισυναρθῇ εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ συγγραφεῖσαν Ἱστορίαν τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος. Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου οὐδ' ἀξία λέγει ὁ κ. Νερούτσος, μέ- γιστον μέρος τῶν κατακομῶν τῆς πρὸς δυσμὰς μεγάλης μα- κεδονικῆς νεκροπόλεως κατεστράφη, τὸ δὲ λοιπὸν ἐπεχώσθη· αἱ ἐκείθεν τοῦ Σεραπεῖου κείμεναι χριστιανικαὶ κατακομβαὶ ὑπέστησαν τὴν αὐτὴν τύχην· ὁμοίως καὶ αἱ ἰουδαϊκαὶ, αἱ χριστιανικαὶ καὶ αἱ ἐθνικαὶ ταφαὶ τῆς ἄλλης πρὸς ἀνατολὰς τῆς πόλεως παρὰ τὴν ἀκτὴν ἑλληνικῆς καὶ ρωμαϊκῆς νε- κροπόλεως. Τὰ τελευταῖα ἔχγυν τῶν ἐρεπίων τοῦ ἐν Ἑλευ- σίνι (τῇ νῦν καλουμένῃ Χάδρῃ) ναοῦ τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Κόρης, μετὰ τῶν προσκειμένων κολοσσικῶν ἀνδριάντων τοῦ Ἀτωνίου καὶ τῆς Κλεοπάτρας ἐν σχήματι Ὀσίριδος καὶ Ἰσιδος, ἐξαφανίσθησαν. Οὐδὲν δ' ἀπομένει πλέον ἔχγυν καὶ τοῦ ἐν Νικοπόλει ρωμαϊκοῦ στρατοπέδου, οὐδὲ τῶν πύργων καὶ τῶν βολανείων αὐτοῦ, οὐδὲ τοῦ πραιτωρίου μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ καλλιτεχνικωτάτου ψηφιδωτοῦ, ἅτινα πάντα ἐσφύ- ζοντο ἄθικτα πρὸ δεκαπενταετίας. Τὰ μεγαλοπρεπῆ ταῦτα ἐρείπια κατεσάφησαν καὶ οἱ λίθοι αὐτῶν καθὼς καὶ τῶν παρεκειμένων τάρων ἐχρησίμευσαν πρὸς οἰκοδομὴν οἰκίων τῆς νέας πόλεως· ἐπίσης κατεστράφη τὸ παρὰ τὴν Νικόποιν (νῦν Ῥαμλίῳ) ἡρώων καὶ ὁ πρὸς Δ'. τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἀγ- γλικοῦ σιδηροδρόμου Ῥαμλίου ρωμαϊκῆς ἐξ ὀγκολίθων πύρ- γος. Τῶν δὲ δύο ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος ἐξ Ἡλιουπόλεως μετακομισθέντων καὶ παρὰ τὸν ναὸν Αὐγούστου ἱδρυθέντων ὀβελίσκων, ὁ εἰς μὲν ἐλήθη ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν ἐν ἔτει 1877 καὶ ἀνιδρῆθη ἐν τῇ πλατείᾳ Τραφαλγὰρ τοῦ Λονδίνου, ὁ δ' ἔτερος δοθεὶς εἰς τοὺς Ἀμερικανούς μετηνέχθη τῷ 1880 εἰς Νέαν Ὑόρκην. Ὅθεν, πλὴν τῆς στήλης τοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ τινων φύρδην κειμένων ἀρχιτεκτονικῶν συντρίμματων καὶ θεμελίων δυσδιαγνώστων οἰκοδομημάτων οὐδὲν ἀπολεί- πεται πλέον ἐκ τῆς ἀρχαίας Ἀλεξανδρείας!]

Δεῦλογοι Τουρκο-Ἑλληνικοὶ καὶ Ἑλληνο-Τουρ- κικοὶ ὑπὸ Ἰωάννου Π. Μηλιοπούλου μέλους τοῦ μεταφραστικοῦ γραφείου ἐν τῇ Γεν. Διευθύνσει τῶν Ἐμ- μέσων φόρων. Ἐκδόσις δευτέρα μετὰ πλείστων βελτιώσεων καὶ προσθηκῶν. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1887. Βιβλιοπωλεῖον Γ. Κοπανάρη, Ζιντάν-καπού, ἀρ. 4. Ἐν Ἀθήναις, βιβλιο- πωλεῖον τῆς Ἑστίας. 8ον σ. 275 δρ. 3.

[Οἱ μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντες ἑλληνο-τουρκικοὶ διά- λογοι ἀτελῶς καὶ μονομερῶς ἐκπληροῦσι τὸν σκοπὸν αὐτῶν, εὐκολύνοντες τὸν Ἕλληνα μόνον πρὸς ἐκμάθησιν ὀλίγων τουρ- κικῶν λέξεων καὶ φράσεων, οὐδὲλως δ' ἀποδιδόντες εἰς πα- ροχὴν προχεῖρου μέσου παντὶ τῷ ἐπιθυμοῦντι ὅπως ἐκμάθῃ τὴν ὁμιλουμένην ἑλληνικὴν Ὀθωμανῶν. Τὴν ἔδειψιν ταύτην ἐπιχειρῶν ν' ἀναπληρῶσθαι ὁ κ. Ἰωάννης Μηλιοπούλος ἐξέδωκε τοὺς Ἑλληνοτουρκικοὺς καὶ Τουρκοἑλληνικοὺς δια- λόγους κατὰ μέθοδον ὁλως νέαν, ὡς δύναται νὰ κλίνη ὁ δι- ερχόμενος αὐτοὺς ἀναγνώστης, καὶ μετὰ πρωτοφανῶς προσ- θηκῶν. Ἡ παράστασις τῶν ἑλληνικῶν λέξεων διὰ τουρκικῶν χαρακτήρων, ἡ προσθήκη τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τουρκικοῦ ἀλφα- βήτου, ἡ ἐκλογὴ καὶ ὁ πλοῦτος τῶν λέξεων καὶ φράσεων τῶν διαλόγων τούτων διευκολύνουσι εἰς τοὺς γείτονας ἡμῶν τὴν ἀκοπὴν ἐκμάθησιν τῆς ἡμετέρας γλώσσης καθ' ὅν τρόπον ἀπο- βαίνει εὐκολωτέρα εἰς ἡμᾶς ἡ ὁρθὴ προφορὰ καὶ ἐκμάθησις τῆς γλώσσης ἐκείνων. Μ. Α.]

Ἱστοριογεωγραφικὴ περιγραφή τῆς Ἀγχιᾶλου μετὰ πίνακος τῶν νομισμάτων αὐτῆς ὑπὸ Θεμιστοκλέους Μ. Παρασκευοπούλου. Ἐν Ἀθήναις, Σπυρίδωνος Κουσου- λίνου τυπογραφεῖον καὶ βιβλιοπωλεῖον, 1888. 8ον σ. 96 δρ. 1 1/2. [Πρῶτον μέρος μονογραφίας περὶ τῆς Θρακικῆς Ἀγ- χιάλου, πολλὰς περιέχον πληροφορίας περὶ τῆς ἱστορίας καὶ γεωγραφίας αὐτῆς, φιλοπῶνως συνειλεγμένας. Ὁ συγγραφεὺς ἀγγέλλει ὅτι προσεχώσῃ θὰ δημοσίευσῃ καὶ δευτέρον μέρος τοῦ ἔργου, περιλαμβάνον τὴν ἱστορίαν τῆς πόλεως ἐπὶ τῆς τουρκοκρατίας.]

Δακτριβὴ περὶ ἐργασίας καὶ ἐργάτου ὑπὸ Προκο- πίου Λευκίου ἀτροῦ. Συγγραφεὶσα καὶ ἀπαγγελλθεῖσα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς πέντε συνεδρία τῶν μελῶν τῆς ἐν Μυτιλήνῃ Ἐργατικῆς ἀδελφότητος, κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ ἔτους 1887-88 Ἐν Ἀθήναις, τύποις Ἀδελφῶν Περρῇ (:) 1888. 8ον μικρὸν σ. 116 Τιμᾶται 1/4 ἀργυρὸ μετ' ἐτί.

Ἡ κλοπὴ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἑθνικοῦ Νομισματικοῦ μου-